

LIBER SECUNDUS

De Anno Lunari.

I. De Atheniensium Magistratibus, quomodo earumque temporibus agitur. Harpocratonis, Demosthenis ejusque Scholastica testimonia declarantur.	46	XXXI. Retrahitur ac refellitur Scaligeriana anni Judaici epocha in anno Juliano.	84
II. De Osaeteride Lunari, sive quomodo Cleostratae Scaligeri doctrina summa.	49	XXXII. De Periodo Hipparchi, & vero anno lunari. Scaligeri doctrina.	85
III. Elenchus superioris doctrinae de Osaeteride Cleostrati.	ibid.	XXXIII. De Periodo Hipparcheae. Scaligeri & aliorum conjectura discutitur.	ibid.
IV. De Osaeteride Harpali Scaligeri sententia.	50	XXXIV. De Periodo Arabum Hagarenorum. Lib. II. de Emend. Scaligeri doctrina. pag. 108. & Lib. II. ac III. Isag. Can. cap. IX.	86
V. Elenchus Osaeteridis Harpaleae à Scaligero digesta.	51	XXXV. Elenchus Periodi Arabum Hagarenorum à Scaligero conficta.	ibid.
VI. De Osaeteride Eudoxi Cnidii, Scaligeriana doctrina summa.	52	XXXVI. De Periodo Samaritanorum Scaliger pag. 111. ibid.	ibid.
VII. Elenchus Scaligeriana sententiae de Osaeteride Eudoxi.	ibid.	XXXVII. Elenchus Periodi Samaritanorum.	ibid.
VIII. Cujusmodi ex probabilis ratione fuerit Osaeteris Graecorum.	54	XXXVIII. De anno Arabico soluto epocha Juliana. Scaligeri doctrina.	87
IX. De emendatae Osaeteride Metonis. Scaligeri doctrina Lib. II. & v.	55	XXXIX. Elenchus anni Arabici soluti à Scaligero descripti.	ibid.
X. Superior de anno Metonis Scaligeri doctrina excutitur, ac refellitur.	56	XL. De anno Judaeorum novitio. Scaligeri doctrina, ex Lib. II. de Emend. pag. 117. & Lib. III. Isag. Can. cap. VI.	88
XI. De usu, & periclitatione Periodi Metonica, ac methodo à Scaligero descripta, ubi ejus absurditas, & contrarietas detegitur. Eclipses Lunares Ptolemaicae, ac Thucydidea declarantur.	59	XLI. Quae de eodem anno in Isag. Can. prodidit Lib. III. cap. VI.	89
XII. De falsa Metonici anni ratione ab Aldo Mantio Libro de Quaestis per epistolam disputata.	61	XLII. Elenchus doctrinae Scaligerianae de anno Judaeorum novitio, ac primam eorum quae Lib. de Emend. II. disputantur.	90
XIII. De Metonica Periodo quid probabiliter doceri possit, ubi & ejus contextus exponitur.	62	XLIII. Anni Judaici forma declaratur.	91
XIV. De cyclo Metonis Philippi Scaligeriana sententia summa.	64	XLIV. De Judaici anni Periodis, ac Tekupha.	92
XV. Excutitur superior illa sententia de anno Metonis Macedonico.	ibid.	XLV. De Tekupha R. Samuëlis, quae est recentioris Judaici computi propria, ejusque methodo.	93
XVI. De Periodo Calippica. Scaligeri doctrina ex Libro I. & II. & v. de Emend. & Isag. Can. Lib. I. cap. VII. & Lib. III. cap. VII.	65	XLVI. Refelluntur ea quae de anno Judaico novissime Scaliger in Isag. Canon. disseruit.	95
XVII. De Periodo Calippica Lunari ab autumnum crepta sententia Scaligeri.	67	XLVII. De falsa & commentitia annorum R. Samuëlis, & R. Addae conciliatione ab Hillele ficta.	96
XVIII. Elenchus Scaligeriana doctrinae de Periodo Calippica.	68	XLVIII. Quae in editione prima Operis de Emendatione temporum de anno Judaico praecipue commissa.	97
XIX. Vera Calippicae Periodi structura & epocha disputatur: ac docetur frustra triplicem à Scaligero periodum esse confictam.	69	XLIX. De anno veterum Hebraeorum Autumnali Scaliger, pag. 130.	98
XX. Refutatur Scaligeriana tabula Neomeniarum periodi Calippicae, & methodus ipsius, tum probabilis illius constructio proponitur.	71	L. De anno Hegira. Scaligeri doctrina Lib. III. Isag. Can. pag. 236. & Lib. II. de Emendat. pag. 131.	ibid.
XXI. De Periodo Syromacedonum Alexandriae. Scaligeri doctrina à p. 89.	75	LI. Elenchus anni Hegira, & commentorum super eo Scaligeri.	99
XXII. Elenchus Periodi Syromacedonum, quam nullam in rerum natura fuisse monstratur.	ibid.	LII. De Arabici anni Periodis: ac primam de Triacontaeteride.	101
XXIII. De Periodo Chaldaeorum Alexandriae. Scaligeri commenta refelluntur utraque in editione tractata.	77	LIII. Elenchus diagrammatis utriusque Scaligeriani.	102
XXIV. De Periodo Judaeorum Alexandriae Scaligeri doctrina.	78	LIV. De duabus aliis Periodis, maxime de Periodo CCXXXV annorum Arabico, Juliano, & CCXXXIII, ubi & Scaligeri commenta deteguntur.	104
XXV. Elenchus Periodi Judaeorum Alexandriae, tum quid Judaicae Calippicae Periodum nunquam usurpaverint.	ibid.	LV. De cyclo Judaeorum Karraim, Scaligeri doctrina.	105
XXVI. Refelluntur exempla, quibus commentitia Periodi illustratur. Josephi praeterea, Calvisii, & aliorum hallucinatio.	79	LVI. De cyclo Tessaresdecaditarum, & vetustissimorum Asiae Christianorum. Scaligeriana doctrina summa.	ibid.
XXVII. Quo anno Judaei, aliquot ante Christum, & post eundem saeculis, usi fuerint, ex Judaeorum opinione primam exponitur.	81	LVII. Elenchus cycli Tessaresdecaditarum.	106
XXVIII. Tam ex superiori Judaeorum doctrina Scaligeri commenta refelluntur, quam ex contrariis ipsiusmet decretis, & sententiis.	82	LVIII. Quinam reipsa Quartadecimanorum error fuerint: tum de multiplici illorum genere.	108
XXIX. De Judaeorum anno, quem Christi saeculo apud Judaeos fuisse censet Epiphanius.	83	LIX. De Osaeteride & Tessaresdecadeteride Paschali. Scaligeriana doctrina summa.	ibid.
XXX. Concluditur anni Judaici veteris ratio, ubi & de illius epocha disputatur.	ibid.	LX. Elenchus Scaligeriana doctrinae superioris.	109
		LXI. De Hecadecadeteride Hippolyti Episcopi. Scaligeri doctrina.	110
		LXII. De cyclo Paschali Alexandrinorum. Scaligeri doctrina.	111
		LXIII. Elenchus Scaligeriana doctrinae de cyclo Paschali Alexandrino.	112
		LXIV. De cyclo Paschali Occidentium, & Latinorum. Scaligeri doctrina.	ibid.
		LXV. Declaratur exemplis aliquot Latinorum, & Alexandrinorum Paschale dissidium.	113
			LXVI.

LXVI. Excutitur quadam de Latinorum cyclo falso commemorata.	116	LXXII. De veteri anno Romanorum, ac primam quae de eo Scaliger explicavit.	ibid.
LXVII. De Periodis Paschalibus Theophili, Cyrilli, Victorini, Victoris, Dionysii Exigui. Scaligeri doctrina.	ibid.	LXXIII. Scaligeriana doctrina de anno veteri Romano confutatio.	121
LXVIII. Declarantur ex rei veritate Periodi Paschales à citatis auctoribus inventa.	ibid.	LXXIV. De annorum Romanorum veteri accurata disquisitione.	124
LXIX. De Paschalibus Theophili, Cyrilli, Dionysii, & veterorum methodis, deque aliorum super iis erratis.	118	LXXV. Expenditur Livii locus, deque commentitia Periodo Romanorum agitur.	126
LXX. De magno anno Democriti.	120	LXXVI. De saeculi Romani origine. Scaliger.	ibid.
LXXI. De cyclo lunari Saxonum, & Gallorum veterum.	ibid.	LXXVII. De saeculi Romani origine absurda Scaligeriana commenta discutuntur, ac vera de listris Romanis doctrina proponitur.	127
		LXXVIII. De Romani anni veteris labe.	128

LIBER TERTIUS

CAP. I. De anno Aegyptiaco, Scaligeri doctrina.	130	Scaligeri doctrina ex lib. III. Isag. Can. pag. 257.	142
II. Elenchus Scaligeriana doctrinae de anno Aegyptiaco: tum de anno Aegyptiaco multa: ostenditur nullam apud ipsos intercalationem fuisse. Quid sit $\epsilon\tau\theta\eta\varsigma$, quid $\kappa\omega\mu\omega\varsigma$. Explicat Diodorus, Confortini, &c.	131	XII. Superior de anno Persico doctrina refellitur.	143
III. De anno aequabili cum intercalari mense conjuncto.	132	XIII. De insigni quodam Isaaci Monachi loco, & ejus interpretatione ab errore vindicata.	144
IV. De anno veteri Chaldaeorum ex Isag. Canon. lib. III. pag. 247. & lib. III. de Emend. pag. 198. & lib. IV. pag. 275. Scaligeri doctrina.	133	XIV. Scaligeriana doctrinae fundamenta convelluntur.	145
V. Elenchus Chaldaici anni veteris à Scaligero descripti, ac primam de Saris Chaldaicis, deque characteribus anni.	135	XV. De epocha Chaldaici anni atque Persici, & utriusque Salchodai comparatione. Scaligeri errata refelluntur.	146
VI. Reliqua doctrina ejusdem absurda circa Neomenia aequabilis definitionem & $\sigma\epsilon\tau\eta\mu\alpha$.	136	XVI. De anno Persico, & era Jizdegirdis certa ratio constituitur.	151
VII. De anno Persiarum veterum, Scaliger lib. III. de Emend.	138	XVII. De anno Armeniorum, Scaligeriana doctrina summa.	152
VIII. Elenchus doctrinae Scaligerianae de anno Persico.	ibid.	XVIII. Elenchus doctrinae Armeniorum.	ibid.
IX. Quae in Isag. Can. lib. III. 255 de anno Persico tractantur à Scaligero.	141	XIX. De anno Hebraeorum veteri. Scaligeri doctrina pag. 266 libri hujus, & Isag. Canon. 263.	153
X. Elenchus doctrinae Persici anni, quae in Isagogicis Canonibus traditur.	ibid.	XX. Elenchus anni Hebraeorum veteris à Scaligero descripti.	154
XI. De eodem Persico anno, & Isdegirdica era divinationes & hallucinationes Scaligeriana refutantur.	ibid.	XXI. Pergitur in anno veterum Hebraeorum explicando, deque eo mira Scaligeri $\sigma\omega\nu\omega\lambda\omega\gamma\iota\alpha$.	156
		XXII. Discutuntur Scaligerianae ratiocinationes de anno veterum Hebraeorum.	158
		XXIII. Scaligeri ipsius de se judicium.	ibid.
		XXIV. De novarum Indiarum anno.	159

LIBER QUARTUS

De Anno solari.

I. De veteris anni Romani castigatione à Julio Cesare facta, ubi & de anno, qui dicitur Confusionis, & ordinatione Juliana.	160	X. De anno solari Arabum, Damascenorum, & Hagarenorum.	ibid.
II. De Bisextilis diei intercalatione à Julio constituta, deque Juliana editionis labe. Solini locus de intercalatione quadrantis explicatus.	162	XI. De anno Judaeorum solari. Scaligeri doctrina.	ibid.
III. De Juliani anni correctione, quam Augustus instituit, deque Bisextilibus annis ab eo reformatis.	163	XII. De anno caelesti, & Parapegmate Attico: ac primam quid sit annus caelestis.	175
IV. De Jacobi Christmanni falsa ordinatione bisextilium annorum, ubi & usitata intercalationis vetustas asseritur.	168	XIII. Parapegmatis Attici. Scaligeriana descriptio.	ibid.
V. De anno Aegyptiorum Aethiatico.	172	XIV. Parapegmatis usus exemplis aliquot à Scaligero comprobatus excutitur.	176
VI. De anno Syrozycorum, & Antiochenorum Juliano, confutantur Scaligeriana commenta.	ibid.	XV. Reliqua Scaligeri hallucinationes aperiantur.	177
VII. De anno Juliano Atheniensium. Scaligeri & Calvisii errata castigantur. Luciani locus expenditur, ubi & de Peregrini obitu.	173	XVI. De Parapegmate Philadelphii Dionysiani.	179
VIII. Anni Juliani Atheniensium probabilis ordinatio. De Mamesterione Attico. Harpocratonis locus illustratur.	ibid.	XVII. De variis annorum rationibus.	180
IX. De anno Samaritanorum Juliano. Elenchus Scaligeri.	174	XVIII. De anno $\sigma\epsilon\tau\eta\mu\alpha\tau\omega\varsigma\ \epsilon\omega\tau\alpha\delta\eta\kappa\alpha\epsilon\mu\epsilon\mu\alpha\varsigma$ Hipparcheae. Scaligeri & aliorum conjectura discutitur.	ibid.
		XIX. De anno R. Addae, quem Hipparcheum appellat Scaliger. Scaligeri doctrina refellitur.	181
		XX. De anno R. Addae, ejusque Tekuphis: quorum omnium ex Hebraeorum fontibus liquida ratio proponitur.	182
		XXI. Excutuntur Scaligeriana hallucinationes de Tekupha R. Addae, cujus emendatiores tabula proponuntur.	ibid.
			XXII. De

CONSPECTUS CAPITUM.

XXII. De anno ... 185
XXIII. Excitantur, ac reselluntur ea, quae adversus receptam illam doctrinam commentus est Scaliger, tam in hoc libro, quam in Ifagog. Can. & in libello de Anticipatione aequinoctiali. 187
XXIV. De Periodo magna Dionysiana. Tum de ritu Graecorum in Quadragesimali jejunio. Insignis Cedreni ac Theophrasti locus, & Justiniani historia declaratur. 188
XXV. De anno Tropico. Diverse de anno Tropico sententiae veterum ac recentiorum. ibid.
XXVI. Explicatur ratio quam in assequendo anni Tropici modo Veteres tenuerunt. 190
XXVII. De aequinoctiis ac solstitiis Julianis à Sofigene constitutis: & cur verum aequinoctium in xxv Martii collocatum fuerit. 192
XXVIII. Varia de anno Tropico Scaligeri sententia. 194
XXIX. Elenchus Scaligeriana de anno Tropico sententia, ac Veterum contra illum Astronomorum, & observationum auctoritas defensa. ibid.

LIBER QUINTUS.

De cycli Paschalis & Kalendarii Castigatione.

CAP. I. Explicatur cycli lunaris labe ante Gregorianam castigationem. 212
II. De aequinoctiorum anticipatione, quae est altera corrigendi Kalendarii causa. 215
III. Quemadmodum Paschalis illa labe à Gregorio XIII castigata sit. 216
IV. Reselluntur ea quae contra Gregorianam receptionem obijciuntur à Scaligero. ac primum aequinoctium perni translatio ad diem xxi Martii per ablationem dierum decem defenditur. 218
V. Exponuntur ea, quae de Tetracoseteride Tropica traduntur à Scaligero lib. III Ifag. Canon. cap. IV. ibid.
VI. Reselluntur nonnulla contra Lilianam Tetracoseteridem objecta. 221
VII. Expenditur difficultas quadam in speciem ratio contra Lilianam formam: ubi & de feriis Gregorianis, ac Nicenis agitur. ibid.
VIII. De lunari methodo Kalendarii Gregoriani: ac primum epactarum dispositio, & à Januario progressus adversus Scaligeriana objecta defenditur. 228
IX. Reselluntur argumenta duo Scaligeri contra Lilianam epactarum dispositum; ostenditurque recte ad Kal. Martias epactam xxx appositam; neque ad complementa sua epactas applicari oportere. 229
X. De Terminorum Paschalium Gregoriana castigatione: & quod Neomenia recte infra Novilunium uno die submota sint. 230
XI. De remotissimo termino Paschali, Scaligeri falsa opinio refutatur, & Gregoriana ordinatio defenditur. 233
XII. De duobus epactis xxiv & xxv in eandem diem certis in mensibus concessis, & quam temere id à Scaligero reprehenditur. 234
XIII. Quomodo Neomenia Nicena diversis saeculis cum novilunio congruerint, & qua ratione cum iisdem Lilianae consentiant. 235
XIV. De Plenilunio Paschalibus, deque iis falsa Alexandrinorum ac Bede regula discutitur, & Gregoriana dispositio defenditur. 238
XV. Resellitur prior Scaligeri sententia, nec non Calvisii & aliorum, qui Terminos Paschales in Plenilunio statuerunt: explicaturque ratio cur à veteribus Computistis ita vocati sint. 240
XVI. Scaligeri inconstantia de terminis Paschalibus, & Plenilunio. Clavii contra illius calumniam defenso. 242

CONSPECTUS CAPITUM.

LIBER SEXTUS.

In quo methodi lunaris, id est cyclorum aureorum numerorum fontes ac principia recluduntur.

CAP. I. De variis cyclorum decemnovennalium generibus. De duplici Alexandrinorum cyclo, naturali, sive Epactali, & artificioso, sive Paschali. 286
II. De cyclo naturali sive epactali Alexandrinorum, ubi epactarum ratio, & origo declaratur. ibid.
III. Explicatur aureorum numerorum in Kalendario descriptio. 295
IV. De cyclo Paschali Alexandrinorum, quatenus à superioribus distat. 296
V. De cyclo Paschali Romanorum ad Alexandrinorum imitationem, auctore Dionysio, descripto: & vario in eodem numerorum situ. 298
VI. De Embolimis annis in cyclo decemnovennali Alexandrinorum ac Romanorum. 303
VII. De embolimis mensibus, eorumque situ in Romano Kalendario. Resellitur Pauli Forosempronensis opinio: & alia in Romano quam in Alexandrino Kalendario fuisse dispositio monstratur: tum Gregoriana commendatur. 305
VIII. De saltu Luna. Explicatur quid fuerit, & ubi collocatus, tam ab Alexandrinis, quam à Romanis. 309
IX. Explicatur aureorum numerorum in Kalendario Romano artificiose dispositio, ac regula quadam illius artificii praescribuntur. 312
X. De cycli decemnovennalis, sive Paschalis initio, quod Veteres ab aureo numero XIX inchoarunt, alii aliunde. Exponuntur varietatis illius causa. 316
XI. De initio cycli decemnovennalis, & Paschalis, ante Nicenam Synodum ab Anatolio constituto. ubi & ejus locus perdifficilis exponitur. 319
XII. De Kalendario Romano cum cyclo, qui Julii Caesaris dicitur. De ejus institutione & origine: tum Super eo Scaligeriana conjectura falsitas. 320
XIII. Quis verus ac nativus sit usus Juliani cycli. 321
XIV. De Kalendarii Romani constructione cum cyclo Julii Caesaris. 322
XV. De cyclo lunari Latinorum à Septembris capto. 329
XVI. De cyclo lunari Romanorum, ejusque initium à Kalendis Januariis deducitur. Qua sit lunaris istius cycli dispositio. 331
XVII. De saltu Luna, ejusque situ in cyclo lunari Romanorum. 333
XVIII. Aureorum numerorum dispositio in Kalendario Romano Latinorum κατὰ τὸν ἀρχαῖον ἀριθμὸν demonstratur. 334
XIX. De cycli lunaris Romani primordio diversa sententia discussa, ostensumque à cyclo XIX inchoari. ibid.
XX. Resellitur quorundam opinio, qui numeros aureos in Kalendario descriptos cycli lunaris Romani proprios esse crediderunt. 335
XXI. Disputatur embolimeorum annorum in cyclo lunari Romano series. 337

LIB. VI. PARS ALTERA.

De methodo Lunae ac Solis.

XXII. De epactis lunariibus. 338
XXIII. De altera & vulgari epactarum ratione. 340
XXIV. De cyclo epactarum Paschalium. ibid.
XXV. De epactis cycli lunaris. 341
XXVI. De regularibus Luna. ibid.
XXVII. De cyclo solari. 344
XXVIII. De concurrentibus, sive epactis Solis, & Regularibus. ibid.
XXIX. Explicatur quatenus in Gregoriano Kalendario veteris Kalendarii lunaris methodus locum obtineat. 346

LIBER SEPTIMUS.

In quo rerum ad Chronologicam doctrinam necessariarum Ifagoge traditur.

I. De tempore universè, deque primis ac simplicioribus ejus partibus, horis atque diebus. 348
II. De solaribus annis, ac mensibus, deque Julianis praesertim. 350
III. De Hebdomadibus & cyclo Solis, ac litteris Dominicilibus. 351
IV. De cyclo Luna & Emmeadecateride. 352
V. De methodo utriusque cycli solaris & lunaris, ac Paschalis, & ceterorum festorum in vetere Kalendario. 353
VI. De Periodo Dionysiana, & Juliana, deque Chronologicis caracteribus, & eorum usu, atque fructu. 354
VII. Declaratur Julianae Periodi fructus, & ad doctrinam temporum usus insignis. 356
VIII. Methodus & praxis Juliana Periodi. 357
IX. De aequinoctiorum anticipatione, deque illorum quovis anno deprehendorum ratione, ac methodo. 360
X. De methodo Noviluniorum, ac Pleniluniorum mediis ex Tabulis investigandorum. 363
XI. Kalendarium Romanum cum epactis Gregorianis, Aureo numero saeculi hujus, & Niceno. 370
XII. De annis Aegyptiis, iisque qui à Nabonassaro deducuntur. 377
XIII. Methodus Luna in annis Nabonassari. 378
XIV. De methodo anni Persici, & Iezdegirdici. 384
XV. De methodo anni Aegyptii ad Julianum modum redacti, ac definiti. 386
XVI. De anno novitio Judaeorum, & artificialis computi methodo. ibid.
XVII. De civili computo Judaeorum, ac festis, & feriis. 393
XVIII. Explicantur reliqua methodi Judaicae capita. 403
XIX. De Tekupha Judaica communi, & Samuelitica. 406
XX. De anno R. Addae, ejusque Tekuphis. 408
XXI. De anno Arabico, ejusque methodo. 410

LIBER OCTAVUS.

In quo de veris & accuratis Solis ac Lunæ motibus, & amborum deliquis agitur.

CAP. I. DE hypothesi Solis, ex qua tabula nostra contexta sunt.	414	IX. De luminarium defectionibus, sive eclipsibus, ac primæ illarum <i>επιστροφῆς</i> universæ proponitur.	439
II. De hypothesi Lune.	416	X. De tabulis quæ putandis eclipsibus servantur, ac de Paralaxibus.	440
III. Tabula mediæ motuum conscribenda ratio, quatenus Solis motibus servit.	417	XI. Methodus lunarium eclipsion ex tabulis investigandarum.	449
IV. Methodus ejusdem tabule conscribenda, quæ lunares motus exhibet: tum reliquarum tabularum explicata ratio.	418	XII. De solarium defectionum epilogsimis.	451
V. Tabule Parisinæ solares, ac lunares ad medios veris que motus amborum fiderum eruendos.	419	XIII. Usus & examen tabularum Parisinarum. Lunarium aliquot defectionum experimentis approbatur.	458
VI. De usu tabularum, ac primò de Solis motibus investigandis.	429	Eclipseon omnium, quibus hoc in opere utimur, & aliarum calculus ex Parisinis tabulis expofitus.	475
VII. Examen tabularum Parisinarum solarium.	432	Tabula Parisina Epactales prioribus paulò expeditiores, ad medios syzygiarum motus eruendos.	556
VIII. De usu tabularum ad lunares motus investigandos. ibid.		Prognosticon eclipseon aliquot Solis, & Lunæ.	564

DIONYSII
PETAVII

ESOCIETATE JESU,

DOCTRINA
TEMPORUM,

Ta *τελευταία* complectens.

PARSI

LIBER PRIMUS,

IN quo Libri I. de Emendatione Temporum Scaligeriana Doctrina refellitur, ac probabilis adstruitur.

ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

QUM in hujus Operis partitione Scaligerianorum ferè librorum distributionem persequi decreverimus; primus hic liber populari Græcorum anno, cujusmodi primum inventus est à Scaligero, ac plerisque persuasus, inquirendo, ac disputando serviet. Est autem medijs ille quodammodo Solarem inter ac Lunarem annum, & ab utroque diversus. Nam quòd Lunari forma Græcos veteres civilia tempora fuisse dimensos, consensus penè omnium & antiquorum, & hodiernorum Scriptorum obtinebat, id unus hac ætate Scaliger damnare est ausus, & falsitatis arguere. Qui novam quandam, & omnibus sæculis inauditam anni structuram excogitavit; quam ex intima vetustate principem se patefecisse, & ignotam vulgò mandasse literis non uno in loco gloriatur. Ac nullum planè Scaligerianis ex inventis omnibus est, quo se ille tantopere jactaverit, quòdque sit vehementius admiratus, quàm Græci anni, Atticæque; tum Olympicæ, Atticæ, reliquarumque Periodorum, modo quodam & artificio elaborata descriptio. Hic est enim *ὁ ἀπὸς Ἡρακλῆος*: hæc unica gloriæ seges: hoc caput est, in quo Herculis istius, ac Mulagete divinum triumphavit ingenium. Quare nihil ab eo prædicatum, ac repetitum sapius est, quàm à se rem istam omnium pulcherrimam, & abstrusissimam longo intervallo detectam fuisse. Hæc enim sunt illius verba in Prolegomenis posterioris editionis Librorum de Emendatione temporum. *Hujus anni Græci doctrina forma tantò acceptior esse debet, quàm obscurior ejus rei apud majores nostros scientia fuit: cum ante*

hos mille quadringentos plus minus annos ejus rei neque volam, neque vestigium vetustas retinuerit. Tum postea: Quid enim est in toto libro, cujus vel minima pars, non dicam istis querulis, qui nihil sciunt, sed etiam doctioribus hoc sæculo, & ante multa retrò sæcula oboluerit? Id ipsum & in Manilianis notis, & in Ifagogicis Canonibus ad fastidium usque frequentare solet. In Prolegomenis quidem Ifagog. Canonum singulare Græci anni à se fabricati exstat elogium. De anno Græcorum populari non persuasi. cujus rei investigationem audeo sine ulla arrogancia dicere tanti esse, ut sola hæc totum Opus nostrum commendare possit. Tum p. 237. lib. 111. Jam multa sæcula præterierunt, ex quo doctrina anni Attici de hominum memoria perit, ut ne volam quidem aut vestigium deprehendere poterint homines summo alioquin ingenio, & doctrina præditi. Item pag. 230. Nam terraeteridos Atticæ Novilunia sunt elenchus omnium errorum in temporibus Atticis, & monumentum omnis veritatis Chronologica. Eadem paginis ferè omnibus occinit; ubicumque se occasio præbet de Græcorum anno, & Atticæ periodo dicendi. Quis apud Scaligerum ista cum legit non rara quædam agi ac magnifica putet: certa quidem ac solidis argumentis probata nemo erit, qui non esse suspicetur: ut vel ab invitis fidem & assensionem extorqueant. Ego verò contra vehementem illius inventi prædicationem unum hoc, & simplicissimum oppono: ejusmodi esse quæ de anno Græco, Atticæque Tetraeteride, ac Periodo cum in primo de Emend. Temp. volumine prodita sunt; tum in Ifag. Can. lib. 1. cap. VII, & lib. 111, cap. VII, ubi eadem illa tractavit, nihil ut in iis nisi confictum, ac falsissimum appareat,